

Udskriftsdato: 31. december 2025

AFG nr 9965 af 20/10/2020 (Gældende)

Moms og fordelsklub

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 20-0674538

Moms og fordelsklub

Sagen omhandler hvorvidt et medlemskab af en konkret fordelsklub, som låntagere har mulighed for at blive medlem af, udgør en momspligtig levering.

I overensstemmelse med Spørgers ønske bekræfter Skatterådet, at Spørgers levering af adgang til en fordelsklub med adgang til fordele mod betaling udgør en momspligtig ydelse.

Skatterådsmøde 20. oktober 2020 - SKM2020. 524. SR

Det bindende svar offentliggøres i redigeret form.

Spørgsmål

1. Udgør Spørgers levering af adgang til fordelsklub med adgang til fordele mod betaling en momspligtig ydelse?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

2. Faktuelle forhold

2.1 Q1 Spørger

Spørger driver finansierings- og udlånsvirksomhed samt virksomhed beslægtet hermed.

Spørger tilbyder lån til xx kroner til en fast debitorrente på xx. Lånet betales tilbage over xx måneder som annuitetslån.

2.2 Den påtænkte ydelse

Spørger ønsker at udbyde et nyt produkt i form af en fordelsklub til nye og eksisterende kunder.

Fordelsklubben henvender sig udelukkende til de ansøgere, der optager et lån hos Spørger.

Det er muligt at ansøge om og optage lånet uden medlemskab af fordelsklubben. Det står derfor kunden frit for, hvorvidt kunden ønsker at tilkøbe sig medlemskab af fordelsklubben.

Fordelsklubben skal koste et fast månedligt beløb pr. måned, der løbende opkræves af Spørger og giver adgang til følgende fordele:

[...]

[...]

Den endelige pris for medlemskab af fordelsklubben er endnu ikke fastlagt, men vil formentligt udgøre omkring kr. xx med tillæg af moms i det omfang Skattestyrelsen fastslår, at der er tale om en momspligtig ydelse.

Spørgers opfattelse og begrundelse

1. Spørgers opfattelse og forslag til svar

Spørger ønsker med sin anmodning om bindende svar at sikre en korrekt momsmæssig behandling af kundernes betaling for medlemskab i Spørgers fordelsklub, idet Spørgers kerneaktivitet i øvrigt er momsfrataget udlånsvirksomhed.

Det afgørende for den momsmæssige vurdering er herefter, hvorvidt medlemskabet af Spørgers fordelsklub udgør en selvstændig hovedydelse eller ej.

Det er udgangspunktet, at hver enkelt ydelse sædvanligvis skal anses for en særskilt og uafhængig ydelse, jf. momssystemdirektivet artikel 2, stk. 1, litra a) og c), samt bl.a. C-276/09, *Everything Everywhere*, præmis 21.

Ved afgørelsen af om en ydelse skal anses for en biydelse eller en uafhængig hovedydelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen for den gennemsnitlige forbruger udgør et mål i sig selv eller et middel til at udnytte leverandørens hovedydelse, jf. C-276/09, *Everything Everywhere*, præmis 25.

Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på muligheden for fravalg. Hvis leverandøren tilbyder to ydelser, men det er muligt for aftageren at fravælge den ene, er der tale om to selvstændige hovedydelser, jf. C-572/07, *RLRE Tellmer Property*, præmis 24.

I sagen SKM 2019.277 SR blev Skatterådet bedt om at tage stilling til det momsmæssige leveringssted for medlemskab til en onlinebutiks loyalitetsklub, der gav kunderne adgang til at købe varer til fordelspris. Skatterådet tog i den forbindelse indledningsvis stilling til, hvorvidt medlemskabet til loyalitetsklubben udgjorde en selvstændig hovedydelse eller nærmere skulle anses som en del af den spørgende virksomheds efterfølgende varesalg.

Skattestyrelsens fandt, at den spørgende virksomheds ydelse i form af medlemskab havde en selvstændig interesse for kunderne, idet medlemskabet gav ret og adgang til at købe varer til særlige favorable priser.

Medlemskabet udgjorde ifølge Skattestyrelsen således et mål i sig selv for kunderne og skulle dermed betragtes som en uafhængig hovedydelse.

Se i overensstemmelse hermed Skatterådets bindende svar i SKM2019. 432. SR.

I begge sager henviste Skatterådet til EU-Domstolens dom i sagen C-544/16, *Marcandi Ltd.*

EU-Domstolen slog i denne sag fast, at kreditterne udgjorde modydelsen for muligheden for brugerne for at købe varer til priser, der lå under markedsprisen. Retten til at deltage i auktioner, der blev givet ved køb af kreditterne, var ifølge Domstolen en selvstændig ydelse, der ikke må forveksles med den levering af varer, der eventuelt vil finde sted i forlængelse af auktioner, jf. C-544/16, *Marcandi Ltd.*

Spørger tilbyder medlemskab af en fordelsklub mod en fast månedlig betaling på ca. kr. xx.

Medlemskabet giver kunderne adgang til særlige fordele [...]

Det er Spørgers opfattelse, at Spørgers ydelse i form af medlemskab til fordelsklubben har en selvstændig interesse for kunderne, idet medlemskabet giver ret en række selvstændige fordele/ydelser.

Hertil kommer, at det er valgfrit for Spørgers kunder, hvorvidt de ønsker medlemskab af Spørgers fordelsklub og dermed adgang til klubbens fordele eller ej.

Medlemskabet udgør således et mål i sig selv for kunderne og skal dermed betragtes som en uafhængig hovedydelse med den konsekvens, at Spørger skal opkræve moms af de løbende månedlige betalinger for kundens medlemskab i Spørgers fordelsklub.

Det er på den baggrund Spørgers opfattelse, at spørgsmål 1 skal besvares med "Ja".

Det bemærkes afslutningsvist, at det påtænkte koncept muligvis vil blive implementeret inden nærværende bindende svar foreligger. Spørger vil i givet fald opkræve moms af de månedlige betalinger for medlemskabet i overensstemmelse med nærværende forslag til bindende svar.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes afklaret hvorvidt Spørgers levering af adgang til en konkret fordelsklub med adgang til fordele mod betaling udgør en momspligtig ydelse.

Begrundelse

Der er tale om en påtænkt disposition. Besvarelsen tager alene udgangspunkt i de fordele ved medlemskab af fordelsklubben som umiddelbart ligger fast og ikke eventuelt kommende andre fordele.

Spørger driver finansierings- og udlånsvirksomhed og beslægtet virksomhed. Spørger tilbyder således lån [...].

Ydelser der leveres mod vederlag her i landet, er i udgangspunktet momspligtige jf. momslovens § 4.

Långivning er dog omfattet af momsfritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 11, litra a.

Spørger ønsker nu at tilbyde sine kunder et nyt produkt i form af en fordelsklub. Medlemskabet leveres mod et vederlag der formentligt vil være på xx kr. pr. måned. Produktet skal tilbydes både eksisterende og nye kunder. Det er ifølge de faktiske oplysninger helt frivilligt, hvorvidt en kunde, i forbindelse med optagelse af et lån, også ønsker at være medlem af fordelsklubben.

Medlemmer af fordelsklubben vil under særlige omstændigheder [...]

Hver enkelt ydelse skal sædvanligvis anses for en særskilt og uafhængig ydelse. Det fremgår af Momssystemdirektivets artikel 2, stk. 1, litra a og EU-domstolens dom C-276/09, *Everything Everywhere*, præmis 21.

EU-domstolen har dog i blandt andet EU-Domstolens sag C-425/06, *Part Service*, præmis 51 og sag C-276/09, *Everything Everywhere*, præmis 23, udtalt, at en række ydelser, som formelt set er særskilte, og som kan leveres enkeltvis og dermed indebære afgiftspålæggelse eller fritagelse, imidlertid i visse tilfælde skal anses for at udgøre én enkelt transaktion, når de ikke er uafhængige.

EU-Domstolen har i sag C-349/96, *CPP*, præmis 28, endvidere udtalt, at når en transaktion består af en gruppe omstændigheder og handlinger, skal der tages hensyn til samtlige omstændigheder ved den pågældende transaktion.

Der skal således i nærværende sag tages stilling til, hvorvidt der er tale om selvstændige ydelser, når Spørger tilbyder henholdsvis lån og medlemskab af en fordelsklub, eller om ydelserne momsmæssigt skal behandles samlet.

Hvorledes sammensatte transaktioner, der indeholder en flerhed af ydelser, skal behandles momsmæssigt, er ikke omhandlet i hverken momsloven eller den bagvedliggende momssystemdirektivtekst. Derimod har EU-domstolen i en række domme besvaret spørgsmål herom.

EU-domstolen har blandt i sag C-425/06, Part Service, præmis 52-53 og sag C-276/09, Everything Everywhere, præmis 24, udtalt, at der er tale om én samlet ydelse, når det objektivt set fremgår, at en eller flere ydelser skal anses for at udgøre hovedydelsen, og at en anden eller nogle andre ydelser skal anses for sekundære ydelser, der afgiftsmæssigt følger hovedydelsen.

En ydelse skal navnlig anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, *når den ikke for kunderne udgør et mål i sig selv*, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser.

Der er ligeledes tale om en enkelt transaktion, når to eller flere omstændigheder eller handlinger, som en afgiftspligtig person leverer til sin ordregiver, er så nært forbundet, at de objektivt set udgør en enkel udelelig ydelse, som det ville være kunstigt at opdele.

Det fremgår af det oplyste, at medlemskabet til Spørgers fordelsklub skal [...]

EU-Domstolen har i sagen C-544/16, Marcandi Ltd., taget stilling til, hvorvidt køb af kreditter, der udelukkende kunne bruges til at afgive bud i online auktioner, hvori der kunne købes varer til priser under markedsprisen, udgjorde levering af ydelser.

EU-Domstolen slog i sagen indledningsvist fast, at kreditterne udgør modydelsen for muligheden for brugerne for at købe varer til priser, der ligger under markedsprisen. Retten til at deltage i auktionerne, der gives ved køb af kreditterne, var ifølge Domstolen en selvstændig ydelse, der ikke må forveksles med den levering af varer, der eventuelt vil finde sted i forlængelse af auktionerne, jf. C-544/16, Marcandi Ltd.

Skatterådet har i SKM2019. 277. SR og SKM2019. 432. SR, hvori Spørger tilbyder medlemskab af konkrete fordelsklubber, fundet, at levering af medlemskabet til disse fordelsklubber var en selvstændig hovedydelse.

Som nærværende sag er forelagt, er det Skattestyrelsens opfattelse, at Spørgers ydelse i form af medlemskab af en konkret fordelsklub, i lighed med forholdene i SKM2019. 277. SR og SKM2019. 432. SR, har en selvstændig interesse for kunderne.

Medlemskabet udgør således et mål i sig selv for kunderne og skal dermed betragtes som en uafhængig hovedydelse i forhold til selve långivningen. Skattestyrelsen lægger i den forbindelse vægt på, at medlemmerne, i modsætning til de kunder der ikke er medlemmer, ifølge det oplyste får ret til [...] og [...].

Som sagen er forelagt, må mindst en af fordelene isoleret set anses for at være momspligtig, og da Skattestyrelsen anser ydelsen for at skulle vurderes samlet, må ydelsen derfor anses for at være momspligtig, jf. momslovens § 4, stk.1 og EU-domstolens dom i sag C-44/11, Deutsche Bank.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "JA".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Momssystemdirektivet

Artikel 2

1. Følgende transaktioner er momspligtige:

a) levering af varer, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab

Momsloven

§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

[...]

11) Følgende finansielle aktiviteter:

a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.

[...]

Praksis

EU-Domstolens sag C-349/96, CPP

Sagen omhandler levering af en flerhed af tjenesteydelser i relation til forsikring. EU-domstolen har i sagen blandt andet udtalt følgende:

28. Når en transaktion - som fastslået af Domstolen i dom af 2. maj 1996, (sag C-231/94, Fåborg-Gelting Linien, Sml. I, s. 2395, præmis 12-14) i forbindelse med bestemmelsen af restaurationsvirksomhed - består af en gruppe omstændigheder og handlinger, skal der først og fremmest tages hensyn til samtlige omstændigheder ved den pågældende transaktion.

EU-Domstolens sag C-425/06, Part Service

Sagen omhandler leasing af biler og forsikring heraf. EU-domstolen har i sagen blandt andet udtalt følgende:

Det andet spørgsmål

51. En række ydelser, som formelt set er særskilte, og som kan leveres enkeltvis og dermed indebære afgiftspålæggelse eller fritagelse, skal imidlertid i visse tilfælde anses for at udgøre én enkelt transaktion, når de ikke er uafhængige.

52. Dette er f.eks. tilfældet, når det objektivt set fremgår, at en eller flere ydelser skal anses for at udgøre hovedydelsen, og at en anden eller nogle andre ydelser skal anses for sekundære ydelser, der afgiftsmæssigt følger hovedydelsen (jf. i denne retning CPP-dommen, præmis 30, og dommen i sagen Levob Verzekeringen og OV Bank, præmis 21). En ydelse skal navnlig anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, når den ikke for kunderne udgør et mål i sig selv, men et middel til at udnytte

tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser (CPP-dommen, præmis 30, og de faktiske omstændigheder i hovedsagen, der førte til den nævnte dom).

53. Der er ligeledes tale om en enkelt transaktion, når to eller flere omstændigheder eller handlinger, som en afgiftspligtig person leverer til sin ordregiver, er så nært forbundet, at de objektivt set udgør en enkel udelelig ydelse, som det ville være kunstigt at opdele (jf. i denne retning dommen i sagen Levob Verzekering en og OV Bank, præmis 22).

EU-Domstolens sag C-276/09, Everything Everywhere

Sagen omhandler en leverandør af mobiltelefon tjenester. Kunder kan betale på forskellig vis og kan i den forbindelse blive opkrævet et ekstra gebyr. I forbindelse med sagen har EU-domstolens blandet andet udtalt.

21. Det fremgår af sjette direktivs artikel 2, at hver enkelt ydelse sædvanligvis skal anses for en særskilt og uafhængig ydelse (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 29, samt dom af 29.3.2007, sag C-111/05, Aktiebolaget NN, Sml. I, s. 2697, præmis 22, og af 19.11.2009, sag C-461/08, Don Bosco Onroerend Goed, Sml. I, s. 11079, præmis 35).

22. En transaktion, der i økonomisk henseende er en enkelt ydelse, må imidlertid ikke kunstigt opdeles for ikke at ændre momssystemets sammenhæng (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 29, dommen i sagen Aktiebolaget NN, præmis 22, og dom af 22.10.2009, sag C-242/08, Swiss Re Germany Holding, Sml. I, s. 10099, præmis 51).

23. En række ydelser, der formelt set er særskilte og kan leveres enkeltvis, og som dermed kan danne grundlag for særskilt afgiftspålæggelse eller afgiftsfritagelse, skal desuden i visse tilfælde anses for at udgøre én enkelt transaktion, såfremt ydelserne ikke er uafhængige af hinanden (jf. dom af 21.2.2008, sag C-425/06, Part Service, Sml. I, s. 897, præmis 51, og af 11.6.2009, sag C-572/07, RLRE Tellmer Property, Sml. I, s. 4983, præmis 18, samt dommen i sagen Don Bosco Onroerend Goed, præmis 36).

24. Dette er navnlig tilfældet, hvor et eller flere elementer må anses for at udgøre hovedydelsen, mens omvendt andre elementer skal anses for sekundære ydelser, der afgiftsmæssigt følger hovedydelsen (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 30, dom af 15.5.2001, sag C-34/99, Primback, Sml. I, s. 3833, præmis 45, dommen i sagen RLRE Tellmer Property, præmis 18, og kendelse af 14.5.2008, forenede sager C-231/07 og C-232/07, Tiercé Ladbroke og Derby, Sml. I, s. 73*, summarisk offentliggørelse, præmis 21).

25. En ydelse skal navnlig anses for sekundær i forhold til en hovedydelse, når den for kunderne ikke udgør et mål i sig selv, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser (jf. bl.a. CPP-dommen, præmis 30, Primback-dommen, præmis 45, dommen i sagen RLRE Tellmer Property, præmis 18, og kendelsen i de forenede sager Tiercé Ladbroke og Derby, præmis 21).

26. For at afgøre, om den afgiftspligtige person til forbrugeren, forstået som en gennemsnitsforbruger, leverer flere uafhængige hovedydelser eller en enkelt ydelse, må det undersøges, hvad der særligt karakteriserer den pågældende transaktion, og alle omstændigheder, hvorunder transaktionen finder sted, må tages i betragtning (jf. i denne retning CPP-dommen, præmis 28 og 29, dommen i sagen Aktiebolaget NN, præmis 21 og 22, Ludwig-dommen, præmis 17, og kendelsen i sagen Tiercé Ladbroke og Derby, præmis 19 og 20).

EU-domstolens sag C-44/11, Deutsche Bank

Sagen omhandler portefølgeforvaltning, komplekse ydelser og eventuel moms fritagelse. I forbindelse med sagen udtalte domstolen blandt andet følgende :

41. Det fremgår imidlertid af denne doms præmis 27, at det ikke er muligt at anse de elementer, som denne ydelse består af, for at udgøre dels en hovedydelse, dels en sekundær ydelse. Elementerne bør således sidestilles.

42. Det fremgår i den henseende af fast retspraksis, at de udtryk, der anvendes til at betegne de i artikel 135, stk. 1, i direktiv 2006/112 fastsatte fritagelser, skal fortolkes strengt, da disse fritagelser er undtagelser fra det almindelige princip om, at moms opkræves af enhver tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af en afgiftspligtig person (jf. bl.a. dom af 20.11.2003, sag C-8/01, Taksatorringen, Sml. I, s. 13711, præmis 36, og DTZ Zadelhoff-dommen, præmis 20).

43. På grund af den omstændighed, at denne ydelse kun kan bedømmes momsmæssigt i sin helhed, kan den således ikke være omfattet af artikel 135, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112.

44. Denne fortolkning støttes af opbygningen af direktiv 2006/112. Som den tyske og den nederlandske regering har gjort gældende, omhandler særlige forvaltningsselskabers forvaltning af »investeringsforeninger«, som er fritaget i henhold til artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112, en form for formueforvaltning af værdipapirer. Hvis denne form for formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer allerede var omfattet af afgiftsfritagelsen for transaktioner i forbindelse med adkomstbeviser, som er fastsat i direktivets artikel 135, stk. 1, litra f), ville det ikke være nødvendigt at indføre en fritagelse i den henseende i direktivets artikel 135, stk. 1, litra g).

45. Endelig bemærkes, at princippet om afgiftsneutralitet ikke rejser tvivl om denne konklusion. Som generaladvokaten har anført i punkt 60 i sit forslag til afgørelse, tillader dette princip ikke, at anvendelsesområdet for en fritagelse udvides uden en klar bestemmelse herom. Dette princip er således ikke en primærretlig regel, som kan afgøre en fritagelses gyldighed, men et fortolkningsprincip, som skal anvendes parallelt med det princip, at fritagelser skal fortolkes strengt.

46. Henset til det ovenfor anførte skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 135, stk. 1, litra f), henholdsvis g), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at porteføljeforvaltning som den i hovedsagen omhandlede ikke er momsfritaget i henhold til denne bestemmelse.

EU-domstolens sag C-544/16 - Marcandi

Sagen omhandler levering af en flerhed af tjenesteydelser i relation til køb af kreditter, som kunne til at afgive bud på online-auktioner, hvor der kunne købes varer under markedsprisen. EU-domstolen har i sagen blandt andet udtalt følgende:

47. I denne henseende skal det præciseres, at brugerne i hovedsagen kan købe de varer, der sælges i Madbids netbutik, ved betaling med kredit- eller debetkort, dvs. uden at deltage i de auktioner, som selskabet afholder. Endvidere er det ikke al deltagelse i Madbids auktioner, der nødvendigvis fører til en levering af varer, enten fordi den bruger, der har vundet auktionen, vælger ikke at købe den genstand, der bortauktioneres brugeren, eller fordi vedkommende ikke har vundet auktionen eller ikke gør brug af funktionen »køb nu« og opnår en rabat, som den pågældende ikke ønsker at gøre brug af med det samme.

48. Som anført af generaladvokaten i punkt 58 i forslaget til afgørelse følger det heraf, at udstedelsen af »kreditter« og leveringen af varer, for så vidt som de ikke udgør en enkelt økonomisk udelelig ydelse, ikke kan anses for en enkelt ydelse. Af de samme grunde, og henset til reglen om, at hver transaktion skal anses for særskilte og uafhængige af hinanden, kan udstedelsen af »kreditter« og levering af varer heller ikke anses for accessoriske i forhold til hinanden.

49. På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra c), skal fortolkes således, at udstedelsen af »kreditter« såsom de i

hovedsagen omhandlede, der giver en erhvervsdrivendes kunder mulighed for at afgive bud i auktioner, der afholdes af denne erhvervsdrivende, udgør en tjenesteydelse mod vederlag, hvor modydelsen er det beløb, der betales for »kreditterne«.

SKM2019. 432. SR

Skatterådet bekræftede, at medlemskabet af en fordelsklub er en elektronisk leveret ydelse. Der blev lagt vægt på, at betingelserne for at anse ydelsen for en elektronisk leveret ydelse ikke alene er opfyldt i forbindelse med oprettelse og fornyelse af medlemskabet, men også i forbindelse med den ydelse, som kunden efterspørger fra spørger bestående i opnåelse af rabatter, deltagelse i auktioner og modtagelse af håndplukkede købsforslag.

I forbindelse med medlemskabet af klubben opnår medlemmet et antal kreditter, som kan bruges til hel eller delvis betaling af varer. Skatterådet bekræftede, at hel eller delvis betaling af varer med optjente kreditter som følge af medlemskabet kan anses for en ubetinget rabat på varen. Værdien af kreditterne skal derfor ikke indgå i momsgrundlaget for varerne. Varerne kan efter en konkret vurdering ikke anses for overdraget vederlagsfrit i de tilfælde, hvor varen fuldt ud betales med kreditter optjent som følge af medlemskabet. Momsgrundlaget for varerne består af betalingen for de ekstra kreditter, som kunden har købt i forbindelse med bestillingen af varerne med henblik på varekøbet. Dog med tillæg af betaling i penge eller i ekstra kreditter i de tilfælde, hvor der skal betales særskilt for fragt.

[...]

Begrundelse

Spørger administrerer en hjemmeside, der fungerer som en onlinebutik, hvor private forbrugere kan købe varer til fordelspris.

Spørger sælger medlemskaber, der opkræves månedligt, til onlinebutikken.

Det er oplyst, at det ikke er muligt at købe varer til fordelspris på hjemmesiden uden medlemskabet.

Der skal først tages stilling til, om abonnementet/medlemskabet er en selvstændig hovedydelse.

Det er udgangspunktet, at hver enkelt ydelse sædvanligvis skal anses for en særskilt og uafhængig ydelse, jf. momssystemdirektivet artikel 2, stk. 1, litra a) og c), samt bl.a. C-276/09, Everything Everywhere.

EU-Domstolen har i sagen C-276/09, Everything Everywhere, udtalt, at når det skal fastslås, om en afgiftspligtig person til forbrugeren, forstået som en gennemsnitsforbruger, leverer flere uafhængige hovedydelser eller én enkelt ydelse, skal der ved vurderingen tages hensyn til samtlige omstændigheder ved den pågældende transaktion. Det må videre undersøges, hvad der særligt karakteriserer den pågældende transaktion.

Ved afgørelsen af, om en ydelse skal anses for en biydelse eller en uafhængig hovedydelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen for den gennemsnitlige forbruger udgør et mål i sig selv eller et middel til at udnytte leverandørens hovedydelse, jf. C-276/09, Everything Everywhere.

Det fremgår af det oplyste, at medlemskabet til spørgers onlinebutik giver kunderne adgang til at købe varer til fordelspris.

EU-Domstolen har i sagen C-544/16, Marcandi Ltd., taget stilling til, hvorvidt køb af kreditter, der udelukkende kunne bruges til at afgive bud i online auktioner, hvori der kunne købes varer til priser under markedsprisen, udgjorde levering af ydelser.

EU-Domstolen slog indledningsvist fast, at kreditterne udgør modydelsen for muligheden for brugerne for at købe varer til priser, der ligger under markedsprisen. Retten til at deltage i auktioner, der gives ved køb af kreditterne, var ifølge Domstolen en selvstændig ydelse, der ikke må forveksles med den levering af varer, der eventuelt vil finde sted i forlængelse af auktioner, jf. C-544/16, Marcandi Ltd.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at spørgers ydelse i form af medlemskab har en selvstændig interesse for kunderne, idet medlemskabet giver ret og adgang til at købe varer til særlig favorable priser.

Medlemskabet udgør således et mål i sig selv for kunderne og skal dermed betragtes som en uafhængig hovedydelse.....]

SKM2019. 277. SR

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at Spørgers salg af medlemskab til en online fordelsklub var momspligtig i England, idet ydelsen ansås for at være en elektronisk ydelse med leveringssted her i landet, jf. momsloven § 21 c.

[...]

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at der ved opkrævning af medlemskab til fordelsklub hos kunden, ikke skal betales moms i Danmark, men i England.

Begrundelse

Spørger, der er etableret i England, administrerer en hjemmeside, der fungerer som en onlinebutik, hvor private forbrugere kan købe varer til fordelspris.

Spørger sælger medlemskaber, der opkræves månedligt, til onlinebutikken.

Det er oplyst, at det ikke er muligt at købe varer til fordelspris på hjemmesiden uden medlemskabet.

Ydelsen leveres mod vederlag og er dermed som udgangspunkt momspligtig, hvis den har leveringssted her i landet, jf. momsloven § 4.

En eller flere ydelser kvalifikation

Det er udgangspunktet, at hver enkelt ydelse sædvanligvis skal anses for en særskilt og uafhængig ydelse, jf. momssystemdirektivet artikel 2, stk. 2, litra a) og bl.a. C-276/09, Everything Everywhere.

EU-Domstolen har i sagen C-276/09, Everything Everywhere, udtalt, når det skal fastslås, om en afgiftspligtig person til forbrugeren, forstået som en gennemsnitsforbruger, leverer flere uafhængige hovedydelser eller én enkelt ydelse, skal der ved vurderingen tages hensyn til samtlige omstændigheder ved den pågældende transaktion. Det må videre undersøges hvad der særligt karakteriserer den pågældende transaktion.

Ved afgørelsen af, om en ydelse skal anses for en biydelse eller en uafhængig hovedydelse, skal der lægges vægt på, om ydelsen for den gennemsnitlige forbruger udgør et mål i sig selv eller et middel til at udnytte leverandørens hovedydelse, jf. C-276/09, Everything Everywhere.

Det fremgår af det oplyste, at medlemskabet til Spørgers onlinebutik giver kunderne adgang til at købe varer til fordelspris.

EU-Domstolen har i sagen C-544/16, Marcandi Ltd., taget stilling til, hvorvidt køb af kreditter, der udelukkende kunne bruges til at afgive bud i online auktioner, hvori der kunne købes varer til priser under markedsprisen, udgjorde levering af ydelser, eller om der var tale om en forudgående transaktion.

EU-Domstolen slog indledningsvist fast at kreditterne udgør modydelsen for muligheden for brugerne for at købe varer til priser, der ligger under markedsprisen. Retten til at deltage i auktionerne, der gives ved køb af kreditterne, var ifølge Domstolen en selvstændig ydelse, der ikke må forveksles med den levering af varer, der eventuelt vil finde sted i forlængelse af auktionerne, jf. C-544/16, Marcandi Ltd.

Det Skattestyrelsens opfattelse, at Spørgers ydelse i form af medlemskab har en selvstændig interesse for kunderne, idet medlemskabet giver ret og adgang til at købe varer til særlige favorable priser.

Medlemskabet udgør således et mål i sig selv for kunderne og skal dermed betragtes som en uafhængig hovedydelse.